

Zitting 1981–1982

17 521

Wijziging van de Waarborgwet 1950 en enkele wetten inzake accijnzen

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

In Nederland worden de aangiften ten invoer gedaan bij de ontvanger. In de andere lid-staten van de Europese Gemeenschappen worden daarentegen in het algemeen die aangiften bij de ambtenaren van de actieve dienst gedaan.

Volgens de richtlijn invoerprocedure nr. 79/695/EEG wordt het bedrag aan invoerrechten dat uit hoofde van de aangifte verschuldigd wordt, vastgesteld nadat de verificatie van de aangifte heeft plaatsgevonden. Dit is een verschil met de huidige regeling hier te lande, volgens welke de betaling plaatsvindt bij het doen van de aangifte, zij het dat de bevindingen bij de verificatie wijziging kunnen brengen in hetgeen overeenkomstig de aangifte is verschuldigd en betaald. Om te voldoen aan de richtlijn wordt in het wetsontwerp houdende wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en enkele andere wetten (Tweede Kamer, zitting 1981–1982, 17 044) voorgesteld in artikel 129 van eerstbedoelde wet te bepalen dat de betaling uiterlijk tien dagen na afloop van de verificatie moet geschieden. Aangezien derhalve de verificatie de eerste ambtelijke activiteit ten aanzien van de aangifte zal zijn, heeft het geen zin meer dat de aangifte bij de ontvanger wordt gedaan. Dit is aanleiding om de invoeraangifteprocedure in die zin te wijzigen dat ook in Nederland de aangiften worden gedaan bij de ambtenaren van de actieve dienst. Argumenten voor de bedoelde wijzigingen zijn voorts:

- a. in de komende jaren zal worden overgegaan tot automatisering van de invoeraangifteprocedure, waarbij er eveneens van wordt uitgegaan dat de aangifte ten invoer bij de ambtenaar wordt gedaan;
- b. hiermede wordt een functionele scheiding gerealiseerd tussen de werkzaamheden die verband houden met de heffing en die welke verband houden met de inning, zoals dat ook reeds bij andere belastingen het geval is;
- c. het gewijzigde systeem betekent een vereenvoudiging voor het bedrijfsleven en een doelmatiger werkwijze voor de belastingdienst.

In verband met het vorenstaande zal een wijziging van onder meer artikel 2 van het Besluit douane en accijnzen worden bevorderd. Het onderhavige wetsontwerp strekt ertoe ook de Waarborgwet 1950 bij de nieuwe procedure te laten aansluiten.

Op het terrein van de binnenlandse accijnsaangiften spelen een betere aansluiting bij de EG-voorschriften en de in voorbereiding zijnde automatisering bij de douane (nog) geen rol. Ik stel toch voor de procedure ten aanzien van deze aangiften eveneens te wijzigen gezien de overige hierboven genoemde argumenten en het belang van een uniforme procedure voor de behandeling van alle aangiften. Het onderhavige wetsontwerp beoogt derhalve mede een aantal bepalingen in enkele accijnswetten aan te passen aan de verschuiving van de aangiften in het kader van de binnenlandse accijnsheffing. In direct verband met de verschuiving zijn in de Waarborgwet 1950 nog enige wijzigingen aangebracht.

Toelichting op de artikelen

Artikel I, onderdeel A, omvat een aanpassing van de Waarborgwet 1950 aan de gewijzigde invoeraangifteprocedure.

Bij onderdeel B van dat artikel wordt duidelijker tot uitdrukking gebracht dat de procedure van artikel 50 buiten toepassing blijft voor werken welke in België of Luxemburg van Staatswege zijn gewaarborgd.

Bij onderdeel C van dat artikel worden een aantal artikelen vervallen verklaard aangezien deze overbodig zijn geworden.

De artikelen II, III en IV omvatten wijzigingen van enkele wetten inzake accijnzen in verband met de verschuiving van de binnenlandse accijnsaangiften. Artikel V regelt de inwerkingtreding.

De Minister van Financiën,
A. P. J. M. M. van der Stee